

Otto Andersens prædiken 5. søndag efter helligtrekonger

Taler

Otto Andersen
Præst

Dato

4. februar 1968

Sted

Karlby og Voldby Kirker

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 13, vers 44-46[52]

- 1 "Med himmeriget er det ligesom med en skat, der var skjult i en mark, og en
mand finder den og holder det hemmeligt, og af glæde over den går han hen og
sælger alt, hvad han har, og køber den mark. Fremdeles er det med himmeriget
ligesom med en købmand, der søgte efter skønne perler, og da han havde fundet
5 een meget kostbar perle, gik han hen og solgte alt, hvad han havde, og købte
den."

- Det er de mærkeligste lignelser og billeder, Herren kan bruge, når han vil sige os,
hvordan det forholder sig med Guds rige. En mand finder en skat, som var
10 skjult i en mark. Han holder det hemmeligt, sælger, hvad han har, og køber
marken. Skatten er hans.

- Jeg ved ikke, om det er juridisk forsvarligt, men en ærlig fremgangsmåde er det
da ikke. Kan man virkelig få himmeriget i eje på en så fiffig og ufin måde?

- 15 Købmanden, der søgte efter skønne perler og endelig fandt en meget kostbar
perle, kom i besiddelse af den på ærlig købmandsvis. Men også her er der noget
meget mærkeligt. Perlen er et billede på himmeriget. Men himmeriget er da ikke
en handelsvare! Og hvis himmeriget blev udbudt til salg, hvilket menneske var
20 da i stand til at betale, hvad det måtte koste?

- Mærkeligt er det også, at købmanden søgte efter skønne perler, altså efter
himmeriget. – Er det muligt for et menneske at søge efter himmeriget? Kan det
hænde, at et menneske finder det – og sætter sig i besiddelse af det?

- 25 Er vi ikke alle vildfarne, d. v. s. kommen så langt bort fra Gud, ud på vore egne

veje, ud i mørket, at det er umuligt at finde tilbage? Når vi søger, er det da ikke vort eget, vi søger? Er det ikke os selv, vi søger, også når vi siger, at vi søger Gud? Er det ikke os selv, vi elsker, vort eget vi har for øje? Er vi ikke fortabte? Er vort
30 eneste håb ikke, at Guds vil søge os, at Guds søn vil finde os, at Guds søn vil komme til os, der sidder i mørke og dødens skygge, indfanget og bundet af vor egenkærlighed og ulydighed, udfri os af vort fangenskab, drage os op af fortabelsens afgrund, skænke os himmeriget uden vederlag eller godtgørelse, som gave, af nåde?

35

Jovist! Sådan kender vi evangeliet om Guds nåde i Kristus: tilgivelse for de skyldige, de egenkærlige, de ulydige, liv for de døde, frelse for de fortabte. Ved Kristus, ved ham alene. Han er den, der begynder, og den, der fuldender. Af Guds nåde. Til Guds ære. Vort liv, vor frelse, er givet helt i hans hånd, for at vi
40 skulle have fred i al vor strid, fred til at leve og fred til at dø. Vor skyld, vor uretfærdighed, alt hvad der kan siges os på, det har Kristus taget på sig. Gud har sendt sin søn til os, og ved at give ham hen for os alle har han givet os til kende, at Gud er al nådes Gud.

45 Sådan kommer Gud til os og giver sig til kende for os ved døbefonten. Ingen vises bort. Vi tilhører alle den samme egenkærlige, ulydige, forventede, fortabte slægt, og alle får vi i den hellige dåb den samme Gud til fader, den samme herre til frelser, den samme helligånd til tugter og trøster, til talsmand, til at forvisse os på, at også vi, trods alt, er af Gud faders små.

50

Sådan kommer al nådes Gud til os og giver sig til kende for os i den hellige nadver. Ingen vises bort. Alle finder modtagelse. Det gives for jer. Det er til jer. Forstår du: det er til dig. Det gives dig til dine synders forladelse. Idet du modtager brødet og vinen, modtager du herren selv, og med ham. modtager du
55 alle dine synders forladelse, uden mål eller grænser, uden betingelser, uden vederlag eller noget til gengæld. Gratis. Som gave. Af nåde.

"Med himmeriget er det ligesom med en skat, der var skjult i en mark, og en mand finder den - -".

60

"Fremdeles er det med himmeriget ligesom med en købmand, der søgte efter skønne perler - -".

Med Kristus begyndte det. Med hans komme til jord. Han er manden, der

søgte. Hvad fandt han så? En skat. En skøn perle. Af en umådelig værdi. Skulle det være dig? Ja, netop! Dig. Og mig. – Men skønheden? Og den umådelige værdi? Det passer jo ikke på os! Å, nej, verden vurderer os ikke ret højt. Og det er ikke, fordi den miskender os og ikke forstår at vurdere os, som vi fortjener, for vi har visse-
70 ligg elsket os selv højest og ikke indlagt os store fortjenester. Og så dog, alligevel – ubegribeligt, men det er evangeliet: vi, som intet var værd, os fandt Kristus så meget værd, at han gav alt, ja, ofrede endog sit liv, sig selv, for at erhverve os til sin ejendom. Vi som intet er værd i verden og intet er værd i os selv, vi er dog alt, hvad Kristus søgte, og alt, hvad han fandt på denne jord, alt,
75 hvad han stred for, alt, hvad han vandt i sit liv og sin død. Andet ville han ikke. Alt andet hernede agtede han for intet. Det eneste, der betød noget for ham – og betyder noget, – det er dig. Og mig. Vi er hans smykke. Vi er perlen i hans krone. Vi er den skat, han fandt og købte. Vi er Guds børn ved Kristus. Dyrekøbt ved Kristus. For os: Gratis. Som gave. Af nåde. Gud alene til ære ved
80 Jesus Kristus.

Men skatten og perlen, det er da himmerige, vil man sige. Det er Kristus. Det er evangeliet. Og manden, der finder, det er mennesket. Og lignelserne siger, at ingen kommer gratis i besiddelse af himmeriget.

85 Eet skal stå fast: nåden er gratis. Hvad der ikke er gratis, er heller ikke nåde. Hvis himmeriget ikke er gratis, så er det ikke himmeriget, ikke nådens rige, ikke Guds rige. Gud er ikke en Gud, som man slår en handel af med. Hvad skulle vi også vove at byde Gud for hans himmerige? Eller hvad har vi givet Gud for vor dåb?
90 Eller for vor plads ved herrens bord? Har vi betalt for denne umådelige skat? Eller går vi endnu og bilder os ind, at vi vil og kan betale for Guds rigdoms dyb af nåde?

95 Gud er ikke den, som man slår en handel af med, eller gør akkord med. Gud er den, der giver.

Men deri ligger jo en streng og ubøjelig og ubønhørlig afvisning af alt det, som mennesker i tåbelighed og egensindighed kan finde på at byde Gud. Når et menneske finder skatten eller perlen, d. v. s. møder evangeliet eller mødes af det,
100 af Guds nåde i Kristus, den gratis nåde, så tages vor fortjeneste fra os, vor retfærdighed, vor ære, alt det der gav os fortrin blandt mennesker. Vi kan ikke holde alt dette – eller dog noget af det – fast med den ene hånd, mens vi med den anden hånd modtager himmeriget. Hvor nåden uden mål og grænser

105 forkyndes os, der bliver der intet af vor egen fortjeneste eller værdighed. Hvor
der gives os håb til Gud, der tages ethvert andet håb fra os. Så dyrt er
himmeriget. Så dyrt at høre evangeliet. Hvor den gratis nåde forkyndes for os,
der kasseres og forkastes alt vor eget.

110

Kilde

Manuskript taget fra tidehverv.dk med tilladelse fra redaktør.

Kildetype

Dokumentation på online medie

115

Tags

5. søndag efter helligtrekonger, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet, Tidehverv

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/otto-andersens-praediken-5-sondag-efter-helligtrekonger>

120

125

130

135

140